

מתוך כך שנאמר "וְנָתַן", והכוונה לנתינת ביד^א, כך הלקיחה האמורה בענין היא לקיחה ביד^ב, ומכאן שהכהן מקבל את הדם בידו.

וכהן שני מקבל מדם האשם בכלי שרת, כדי להזות ממנו למזבח, שנאמר בענין, "וְשָׁחַט אֶת הַכֶּבֶשׂ בַּמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הַחֲטָאֹת וְאֶת הַעֲלָה בַּמִּקּוֹם הַקָּדֵשׁ כִּי כַחֲטָאֹת הָאֲשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קָדֵשׁ קְדָשִׁים הוּא" (ויקרא י"ד ג), ללמד, שכשם שהחטאת, דמה מתקבל בכלי שרת^ג, כך אשם מצורע, דמו מתקבל בכלי שרת, [ובאמת כן הדין בכל אשמות שמקבלים דם בכלי שרת, ולא הוצרך לפרש כן באשם מצורע, אלא משום שהיה מקום לומר שאשם זה שונה משאר אשמות, שמקבלים דמו ביד ומידה היא בתורה כל שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש אין אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב בפירושו].

וזהו שאמרו חכמים, נמצאת אתה אומר, אשם מצורע, שני כהנים מקבלים את דמו, אחד ביד, ואחד בכלי, זה שקיבל בכלי, בא לו אצל מזבח, וזה שקיבל ביד, בא לו אצל מצורע^ד.

הוצרכו לשחוט כמה פרים מה דינם

פר יום הכפורים, לאחר שתמו הזאותיו, והוקטרו חלביו, דינו להישרף חוץ לשלוש מחנות, וכל העוסקים בו טמאים ומטמאים את בגדיהם, שנאמר, "וְאֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׁעֵיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם. וְהִשְׂרֹף אֹתָם יַכְבֵּס בְּגָדָיו וְרַחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל הַמִּחְנֶה" (ויקרא ט"ז כ"ח).

והנה לעיל נתבאר, שאם נשפך הדם של פר יום הכפורים אחר כפרת לפני ולפנים, מביאים פר אחר להזות מדמו כנגד הפרוכת, וכמו כן, אם נשפך דמו אחר כפרה זו, מביאים פר נוסף להזות מדמו על המזבח. ונחלקו חכמים מה הדין כשארע כן והיו

^א בריש פרק איזהו מקומן פירש רש"י, דכתיב "אצבע" גבי שמן, ויליף דם מיניה, ואין זה אלא כמו ילמד סתום מן המפורש, דאי בנין אב, הא בעיא היא התם אי דבר הלמד בבנין אב חוזר ומלמד בהיקש. [תוס'].

^ב ואף על גב דגבי חטאת נמי כתיב "ולקח ... ונתן", ולא דרשינן הכי. יש לומר, דהתם נמי הוה לן למימר הכי, אלא משום ד"ולקח" טובא כתיבי, בשעיר נשיא, וכשבה, ושעירה, וכיון דלא מציינו למיידרש כולהו, לא דרשינן להו. [תוס'].

^ג דכל הקרבנות נפקי לן בהיקשא ד"זאת התורה לעולה ולמנחה לחטאת ולאשם", ובעולה ובשלמים כתיב "וישם באגנות" [רש"י].

^ד ויל"ע מהו סדר המעשים הללו, האם ממש כפי הסדר האמור כאן, כלומר. (א) קבלה ביד. (ב) קבלה בכלי. (ג) זריקת הדם שבכלי למזבח. (ד) נתינת הדם שביד על המצורע. או שאין הסדר כן.